

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41648

гр. София, 21.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110134910 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 146 ГПК вр. чл. 140 ГПК.

I. Съдът предоставя на страните следния **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД**:

Предявени са обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ, чл. 92 ЗЗД и чл. 82 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от „АМИГО ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК 204009205 (с предишно наименование „Мого България“ ЕООД), срещу **С. С. М.**, ЕГН *****, с която моли да бъде установено със силата на пресъдено нещо спрямо ответника дължимостта на следните суми:

- **Главница** в размер на **3029,59 лева**, представляваща падежирали и непогасени лизингови вноски по договор за финансов лизинг от 02.04.2019 г., дължими за период от 25.07.2019 г. до 13.10.2020 г., ведно със законна лихва за период от 02.12.2021 г. до изплащане на вземането;

- **Договорна лихва** в размер на **7614,70 лева**, представляваща възнаграждение по договор за финансов лизинг, дължимо за период от 25.07.2019 г. до 13.10.2020 г.;

- **Неустойка** за забава в размер на **114,66 лева**, представляваща обезщетение за забава при плащане на лизингови вноски за период от 25.07.2019 г. до 13.10.2020 г.;

- **Неустойка** в размер на **2053,23 лева**, представляваща неустойка за прекратяване на договора по вина на лизингополучателя, начислена за период от 13.10.2020 г.;

- **Главница** в размер на **549,09 лева**, представляваща заплатени от лизингодателя застрахователни премии;

- **Главница** в размер на **480,39 лева**, представляваща заплатен данък по чл. 52 от ЗМДТ, съгласно Общите условия на лизингодателя, за които суми има издадена заповед за изпълнение от 13.01.2022 г. по ч. гр. дело № 68995/2021 г. по описа на СРС, 164-и състав.

Ищецът „АМИГО ФИНАНС“ ЕООД, ЕИК 204009205, твърди, че на 02.04.2019 г. между „Мого България“ ЕООД / сегашно наименование „АМИГО ФИНАНС“ ЕООД/, в качеството на лизингодател и **С. С. М.**, в качеството на лизингополучател, е сключен Договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № AG0007354/02.04.2019 г. Поддържа, че в изпълнение на поетите по

процесния договор за лизинг задължения, ищецът е придобил собствеността върху посочения от лизингополучателя актив- лек автомобил с марка „Land Rover“, модел „Range Rover Sport, рег. № СВ 1897 НН и е предоставил ползването му на лизингополучателя, за което обстоятелство между страните по договора за лизинг бил съставен приемо-предавателен протокол от 02.04.2019 г. Посочва, че размерът на финансирането бил 16000 лева. Твърди, че договорът за лизинг бил сключен за срок от 48 месеца, изтичащ на 25.03.2023 г. Поддържа, че между страните по договора бил уговорен фиксиран лихвен процент в размер на 41,16 %, съответно размер на дължимите месечни анюитетни вноски от 684,41 лв. Посочва, че последното извършено от ответника плащане по процесния договор било извършено на 26.07.2019 г., с която била погасена вноската № 3 от погасителния план и част от вноската № 4 в размер на 32,50 лв. Поддържа, че поради неизпълнение на поетите по договора задължения, последният бил прекратен на 08.10.2020 г., като впоследствие лизинговата вещь била иззета и предадена на лизингодателя с Протокол от 27.01.2021 г. Сочи, че на основание чл. 345 от ТЗ вр. чл. 8.1 от ОУ до разваляне на процесния договор лизингополучателят дължи заплащането на договорените месечни вноски пропорционално на дните на ползване, както и възнаградителна лихва. Излага съображения, че на основание чл. 15.1 от Общите условия на ищцовото дружество за забава в плащанията на вноски от № 4 до № 18 вкл. от погасителния план към Договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № AG0007354, ответникът лизингополучател дължи на ищцовото дружество лизингодател и сумата от 114,66 лева, представляваща неустойка за забава. Поддържа, че на основание чл. 15.5 от Общите условия на ищцовото дружество, ответникът лизингополучател дължи на ищцовото дружество лизингодател и сумата от 2053,23 лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договора по вина на лизингополучателя, формирана като сбор от три месечни погасителни вноски по погасителния план към Договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № AG0007354, всяка от които в размер на 684,41 лв. Поддържа, че ответникът следва да възстанови на основание чл. 8.6 вр. чл. 8.7.4 от ОУ направените разходи за заплащане на застрахователни премии за периода на ползване на автомобила в размер на 549,09 лв. Поддържа, че ответникът следва да възстанови на основание чл. 8.6 вр. чл. 8.7.4 от ОУ направените разходи за заплащане на данъци по ЗМДТ за 2020 г. в размер на 480,39 лв. Моли за уважаване на предявените искове. Претендира присъждане на разноски в исковото и заповедното производство.

С исковата молба ищецът прилага писмени доказателства, които моли да бъдат приети по делото. Прави искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба задачи. Моли да бъде изискано и приложено по настоящото дело ч. гр. дело № 68995/2021 г. по описа на СРС, 164-и състав.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът **С. С. М.**, ЕГН *****, подава отговор на исковата молба, чрез адв. И. В., с който оспорва исковите претенции по основание и размер. Твърди, че в процесния договор за лизинг клаузите, с които е уговорен размерът на възнаградителна лихва са нищожни като противоречащи на добрите нрави. Също така счита клаузата за неустойка при предсрочно прекратяване на договора за неравноправна.

Безспорни обстоятелства и такива, които не се нуждаят от доказване: няма такива.

Разпределение на доказателствената тежест:

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че между „Мого България ЕООД“ / сегашно наименование „АМИГО ФИНАНС“ ЕООД/, в качеството на лизингодател и С. С. М., в качеството на лизингополучател, е сключен Договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността върху лизинговия актив № AG0007354/02.04.2019 г., по силата на който, лизингодателят е предоставил на лизингополучателя твърдяната в исковата молба лизингова вещь, размерът на

дължимите лизингови вноски, ведно с възнаградителна лихва в уговорения размер; наличието на валидна уговорка между страните по лизинговия договор, предвиждаща дължимост на неустойка при забава в изпълнение задълженията на лизингополучателя по договора за заплащане на уговорените лизингови вноски; размерът на дължимата неустойка за забава, претендирана на основание чл. 15.1 от Общите условия на ищцовото дружество; наличието на валидна уговорка между страните по лизинговия договор, предвиждаща дължимост на неустойка за предсрочно прекратяване на договора по вина на лизингополучателя, претендирана на основание чл. 15.5 от Общите условия на ищцовото дружество; размерът на дължимата неустойка за предсрочно прекратяване на договора по вина на лизингополучателя, претендирана на основание чл. 15.5 от Общите условия на ищцовото дружество; че лизингодателя-ищец е търпял вреди от неизпълнението на задължението на лизингополучателя под формата на посочените разходи, както и техния размер.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти, включително и възражението си за нищожност на клаузата за възнаградителна лихва на наведеното основание.

Съдът обявява на страните, че служебно следи за неравноправност на клаузи, за което предоставя на страните при условията на състезателност възможност да ангажират доказателства за евентуалното наличие/липса на неравноправност на клаузи от договора.

II. По доказателствените искания на страните:

Следва да бъдат допуснати като допустими представените писмени доказателства от ищеца с исковата молба.

Следва да бъде приложено за послужване ч. гр. д. № 68995/2021 г. по описа на СРС, 164 състав.

Следва да бъде допусната исканата от ищеца ССчЕ, която да отговори на поставените в исковата молба въпроси.

Съдът намира предявените искове за редовни и допустими, като след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК и след преглед на направените от страните доказателствени искания, на осн. чл. 140, ал. 1 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в о. с. з. за 12.03.2024 г. от 15,00 ч., за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца- препис от отговора на исковата молба.

ДОПУСКА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА за послужване ч.гр.д. № 68995/2021 г. по описа на СРС, 164 с-в.

ДОПУСКА изслушване на ССчЕ със задачи, посочени в исковата молба, при депозит в размер на **300,00 лв.**, платими от ищеца в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Пенка Александрова Делчева, като вещото лице да се уведоми за назначената експертиза и да се призове за о.с.з. след представяне на доказателства за внесен депозит.

УКАЗВА на вещото лице да депозира заключението си в едноседмичен срок преди насроченото съдебно заседание.

УКАЗВА на страните, най-късно в първото ОСЗ да предприемат действия и представят или посочат доказателства, за възложените им в тежест факти и обстоятелства, за

които до момента не са ангажирали такива.

УКАЗВА на страните, че ако след доклада по делото в откритото съдебно заседание не направят доказателствени искания във връзка с дадените им указания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл.147 от ГПК- ако твърдят нови обстоятелства - да представят нови доказателства, но само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят своевременно, или ако твърдят нововъзникнали обстоятелства от значение за делото - да посочат и представят доказателства за тях.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____